İlk kongreden 50 yıl sonra Polonya yeniden ev sahipliği yaptı.

Dünya Madencilik Kongresi'nden notlar

Dr. Nejat TAMZOK
Maden Mühendisleri Odası
Stratejik Araştırmalar Merkezi

"Madenci, daima teknolojik ve toplumsal gelişmenin insanı olmuştur ve olmaya devam edecektir. Çünkü madenci, ancak toplumsal ve teknolojik çalışma koşullarının gelişip mükemmelleşmesi suretiyle yeryüzünün sırlarını ve hazinelerini keşfedebilir, herkesin yararı için onları fethedip ortaya çıkartabilir ve doğanın neden olduğu tehlikeleri tersyüz edebilir ve ülkesini doğanın zenginliklerine kavuşturabilir."

Yukarıdaki sözlerin sahibi Polonyalı Profesör **Boleslaw Krupinski**, 1958 yılında Polonya'da yapılan ilk Dünya Madencilik Kongresi'nin de düzenleyicisi ve başkanı olmuştur. O tarihten 50 yıl sonra, Dünya madencilerinin bu en bilinen ve en prestijli kongrelerinin yirmibirincisi bu yıl 7-11 Eylül tarihlerinde yine Polonya'da gerçekleştirildi.

1958 yılından bu yana yapılan Dünya Madencilik Kongrelerine; Moskova'dan Lima'ya, Madrit'den İstanbul'a Dünya'nın sayılı kentleri ev sahipliği yaptı. Bu defaki ev sahibi kent ise Krakov (Kraków) oldu. Tarihçi **Wilhelm Feldman**, **"Polonya'nın ruhunu anlamak için Krakov'a gelmelisin"** demişti. Bu defa Kraków'a gelenler ise, yeni yüzyılın ilk on yılında dünya madenciliğinin ruhunu kavramaya çalıştılar. Wawel Kalesi, Mariacki ve St. Adalbert Kiliseleri, Avrupa'nın en büyük pazaryeri Market Square ve hemen hepsi UNESCO Dünya Mirası Listesi'nde yer alan tarihi yapılarıyla Krakov, kongreye 45 ülkeden katılan 1100 delegeye aslında bu kavrayıştan daha da fazlasını sundu.

Kongre süresince bildiri sunumları Krakov Jagiellonian Üniversitesi'nde ve oldukça geniş katılımlı bir madencilik fuarı ise Polonya'nın madenci kenti Katowice'de gerçekleştirildi. Öne çıkan konular arasında; madencilik endüstrisini şekillendiren temel dinamiklerde özellikle son dönemde ortaya çıkan değişimler, çevresel sorunlar ve endüstrinin **"sürdürülebilir kalkınma"** kavramı çerçevesinde almakta olduğu yeni konum, küresel düzlemde hızla artmakta olan kaynak talebine çözüm önerileri, son yıllarda ortaya çıkan hızlı konsolidasyon sonucu büyük şirketlerin küresel ölçekte artan etkinlikleri ve dünyada giderek en temel meselelerden biri haline gelen enerji sorununa madencilik endüstrisinin kömürü öne çıkaran çözüm önerileri bulunmaktaydı.

Endüstriyi şekillendiren dinamiklerde değişim

Madencilik endüstrisini şekillendiren temel faktörler, özellikle İkinci Dünya Savaşı sonrası önemli değişikliklere uğradı. Genel olarak, şirket ekonomisi ya da doğrudan kar güdüsü üzerine temellenen endüstri, Dr. **Tad Szwedzicki** tarafından Kongre'de sunulan bildiride de vurgulandığı gibi, geçen yüzyılın ikinci yarısından itibaren önce iş güvenliği ve işçi sağlığı, daha sonra ise çevresel, toplumsal ve yasal dinamiklerin etkili olduğu bir yapı üzerine inşa edilmek durumunda kaldı.

1980'lerden itibaren, özellikle yerel topluluklar, madencilik faaliyetlerinin ortaya çıkardığı değerden kendi paylarına düşenin yeterli düzeyde olmadığı, buna karşın çevresel ya da toplumsal etkilerin kendileri için önemli sorunlara neden olduğu gerekçeleriyle madencilik faaliyetlerine karşı çıkmaya başladılar. Bu gelişme, önemli bir toplumsal muhalefetin ortaya çıkmasına neden oldu. Söz konusu toplumsal muhalefet ve artan eylemler, gerek gelişmiş gerekse gelişmekte olan ülkelerde endüstri üzerinde önemli bir baskı unsuru haline geldi. Bu dönemde, 1987 yılında Brundtland Komisyonu tarafından formüle edilen **"Sürdürülebilir Kalkınma"** kavramının, madencilik endüstrisi üzerine önemli etkileri oldu. Madencilik endüstrisini etkileyen kararlara söz konusu kavramın da dahil edilmesine ilişkin olarak hükümet ve hükümet dışı kurumlar arasında bir ölçüde oluşan mutabakat, endüstriyi bu yönde önlemler almaya itti. Böylece 1990'lar boyunca, madencilik endüstrisi, büyük ölçüde yasal ve politik düzlemde şekillendi. Madencilik endüstrisi, tüm dünyada, kendi aleyhlerine verilen mahkeme kararlarından ve hükümet tasarruflarından büyük oranda etkilendi. Geçen yüzyılın sonundan itibaren ise endüstride yoğun bir konsolidasyon dönemi ortaya çıktı. Şirket birleşme ve satın almaları endüstri sahnesini değiştirdi ve mega şirketler, küresel ölçekte mali, finansal ve yasal süreçlere müdahale etmek suretiyle dünya madencilik endüstrisine egemen oldu.

Yeni bir geleceğe doğru

Prof. **Ajoy K. Ghose**'nin Kongre'de yaptığı sunumda da vurguladığı gibi, demografik ve ekonomik gelişme sonucu artmakta olan daha iyi bir yaşam kalitesi talebi, mineral kaynakların tüketimini de hızla artırmaktadır. Ghose'ye göre, gelecek 25-30 yıl içerisinde mineral talebinin, bugün mevcut talep düzeyinin iki katına kadar yükselmesi beklenmelidir. Yapılan projeksiyonlara göre, bugün 6.6 milyar seviyesinde olan dünya nüfusu 2050 yılında 9 milyar kişiye yükselecektir. Söz konusu gelişim, bir yandan mineral kaynakların tüketim hızını artırırken diğer taraftan endüstri atıklarının da önemli miktarlara ulaşmasına neden olacaktır. Buna göre; 2007 yılı itibariyle 29 milyar tonun

Madencilik endüstrisini şekillendiren temel faktörler, özellikle İkinci Dünya Savaşı sonrası önemli değişikliklere uğradı. Genel olarak, şirket ekonomisi ya da doğrudan kar güdüsü üzerine temellenen endüstri, Dr. Tad Szwedzicki tarafından Kongre'de sunulan bildiride de vurgulandığı gibi, geçen yüzyılın ikinci yarısından itibaren önce iş güvenliği ve işçi sağlığı, daha sonra ise çevresel, toplumsal ve yasal dinamiklerin etkili olduğu bir yapı üzerine inşa edilmek durumunda kaldı.

üzerinde olan dünya mineral üretimi, -artışın doğrusal bir çizgi izleyeceği varsayımında dahi- 2050 yılında 40 milyar ton düzeylerine yükselecektir.

Dolayısıyla günümüzde dünyamız, mineral kaynakları bakımından iki yönlü tehdit ile karşı karşıya bulunmaktadır: Bir taraftan artan talebi karşılayacak güvenilir bir üretimi gerçekleştirmek giderek daha da güçleşmekte, diğer taraftan artan madencilik üretimi nedeniyle yüksek çevresel maliyetler ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle, su, hava, arazi, orman, doğal çevre ve bioçeşitlilik gibi çevresel değerlere ilişkin kaygılar, günümüzde her dönemden daha fazla ortaya çıkmış bulunmakta, kalkınmanın sürdürülebilirliği tartışma konusu olmaktadır.

Madencilik endüstrisinin, sürdürülebilir kalkınmanın gerçekleştirilmesine yönelik olarak Kongre'de ortaya koyduğu formülasyon ise, aramadan nihai kullanıma kadar olan tüm madencilik süreçlerinde çevresel değerleri önceleyen teknolojilerin geliştirilmesine ağırlık verilmesi şeklindedir. Bu çerçevede, mineral kaynakların verimli ve ekonomik kullanımlarına, yeni ikame ürünlerin ortaya çıkarılmasına yönelik teknolojiler ile geri dönüşüm teknolojilerinin gelişimi, madencilik endüstrisinin sürdürülebilir gelişimi bakımından büyük önem taşıyacaktır. Bu kapsamda bir diğer önemli husus ise madencilik endüstrisinde atıkların yönetimine ilişkindir. Küresel mineral açlığı arttıkça, endüstrinin atık hacmi de hızla yükselmektedir. Kaba bir hesapla yaklaşık 29 milyar ton civarındaki küresel atık miktarının azaltılmasının yanında, atığın ekonomik kullanımı da önümüzdeki yıllarda madencilik endüstrisinin en önemli hedefleri arasında yerini almak durumundadır.

Madencilik faaliyetlerine ilişkin olarak yerel topluluklarla uzlaşma sağlama gereği ise madencilik endüstrisi için giderek bir zorunluluk haline gelmektedir. Ghose'ye göre madencilik endüstrisi, sürdürülebilir kalkınmanın küresel bir kavram olduğunun, ancak yerel anlamlar taşıdığının farkına varmalı ve madencilik faaliyetlerinden kaynaklanan toplumsal çatışmaları çözmeye yönelik yerele özgü stratejiler geliştirmelidir.

Kongre'den edinilen izlenimlere göre, **"sürdürülebilir kalkınma"** kavramı, önümüzdeki yıllarda madencilik endüstrisi için yeni bir yol haritası sunabilir. Bu kavramdan, sürdürülebilir bir madencilik endüstrisi için ve ekonomik kalkınmaya endüstrinin katkısını artırmaya yönelik olarak yararlanılabilir. Ancak, içerisinde yoksulluğun azaltılması ya da adil gelir paylaşımı hedefleri bulunmayan bir **"sürdürülebilir kalkınma"** kavramının ise, endüstrideki etkinlikleri giderek artmakta olan mega şirketlerin amaçlarına hizmet edecek içi boş bir araca dönüşebileceği gerçeği de gözden uzak tutulmamalıdır.

Mega şirketlerin egemenliği

Kongre'nin sloganı, iki yıl öncesinden **"Madencilik İçin Yeni Gelişmeler ve Yeni Vizyonlar"** şeklinde belirlendi. Bu slogan, iki yıl önce kararlaştırılırken

Avrupa Birliği enerji ithalat bağımlılığının gelecek 20-30 yıl içerisinde yüzde 70'lere kadar yükselebileceği öngörülmektedir. Avrupa Komisyonu'nun tahminlerine göre AB kömür ithalatı ise 2005 yılında yüzde 30'lar düzeyindeyken, önlem alınmadığı takdirde 2030'lu yıllarda yüzde 65'in üzerine çıkacaktır. Bu noktada AB enerji uzmanları, güvenilir ve rekabetçi bir enerji arzı için kömürün, Avrupa enerji alanına daha fazla katkı yapması gerektiğini vurgulamaktadırlar.

2008 Sonbaharı'na yansıyacak hangi gelişme ya da vizyonlar hayal edilmişti bilinmez, ama 2006 yılının pembe tablosu içerisinde pek fazla kötümser beklenti içermediği de açıktır.

Gerçekten, madencilik sektörü için 2002 yılı sonlarından itibaren başlayan ve 2005 ile 2006 yıllarında sektörü sarhoş eden **"rally"** havasında 2008 sonlarındaki krizi net olarak görebilmek o kadar kolay olmasa gerek. Söz konusu dönemde, madencilik ürünlerindeki fiyat artış oranları baş döndürücüdür: Bakırın ton başına satış fiyatı 2002 sonunda 1600 dolar seviyesindeyken yüzde 460 artışla 2008 Temmuz'unda 9 bin dolar düzeyine kadar yükselmiş, kurşun ton başına 500 dolardan yüzde 660 artışla 2007 yılı sonunda 3 bin 800 dolara, nikel 7 bin 200 dolar düzeyinden yüzde 650 artışla 2007 Mayıs ayında 54 bin dolar seviyesine, kalay 4 bin dolardan yüzde 540 artışla 2008 yılı Mayısı'nda 25 bin 500 dolara, çinko 750 dolardan yüzde 506 artışla 2006 sonunda 4 bin 550 dolar seviyesine ve alüminyum ise 1350 dolar düzeyinden yüzde 140 artışla 2008 Temmuzu'nda 3 bin 250 dolar seviyesine kadar yükselmiştir.

Bununla beraber, söz konusu **"rally"**, son dönemde aniden tersine dönmüş, yukarıda sayılan metal fiyatlarında kısa sürelerde sert düşüşler yaşanmıştır.

Fiyatlardaki aşınma; bakırda 4 ayda yüzde 56, kurşunda 11 ayda yüzde 61, nikelde 17 ayda yüzde 79, kalayda 7 ayda yüzde 46, çinkoda 22 ayda yüzde 76 ve alüminyumda ise 4 ayda yüzde 38 olmuştur. Eylül ayının başında yapılan Kongre sırasında, henüz küresel kriz çanları bu denli yüksek sesle çalmamaktaydı. Buna karşın, madenciler, en azından bu yılın ortalarından itibaren tehlikenin gelmekte olduğunu görmüşlerdi.

Kongre'de, madencilik sektöründe son dönemde yaşanan fiyat hareketlerine ilişkin yapılan değerlendirmelerde, özellikle Çin, Hindistan, Rusya, Kazakistan ve Brezilya olmak üzere gelişmekte olan ülkelerden gelen talebin orta ve uzun dönemde artarak devam edeceği, bu nedenle dönemsel krizlerle birlikte fiyat düşüşlerinin yaşanabileceği, ancak fiyatlardaki devrevi salınımların yukarı yönlü bir eğilim izleyeceği vurgulanmıştır. Madencilik endüstrisinde, artan talebe karşılık verilebilecek arzın yaratılabilmesi için gerekli olan arama sürelerinin uzunluğu ve madencilik yatırımlarının genel olarak daha yavaş seyreden yapısı nedeniyle arz ve talepte dönemler itibariyle dengesizlik durumu ortaya çıkabilmekte, bu durum, tüketim hacmi ve fiyatlarda devrevi bir yapıya neden olmaktadır. Dolayısıyla, böylesi bir piyasada, ancak mali ve teknik bakımdan güçlü firmalar ayakta kalabilmekte, bu nedenle küresel düzlemde şirket satın alma ve birleşmeleri yoluyla endüstrinin konsolidasyonu ve böylelikle mega şirketlerin egemenliği her geçen yıl biraz daha artmaktadır.

Magnus Ericsson tarafından Kongre'de yapılan tespit, dünya madencilik endüstrisinin şirket satın almaları ya da birleşmeleri yoluyla giderek daha az parçalı bir yapıya sahip olduğu ve dünyada üretilen maden kaynaklarının giderek daha sınırlı sayıda firma tarafından kontrol edilmekte olduğu şeklindedir. Ericsson'a göre, bu gelişim sonucu madencilik endüstrisi, devrevi hareketler karşısında ayakta kalabilen, aramalar ve Ar-Ge çalışmalarına ciddi kaynaklar ayırabilen, artan enerji, su ve çevresel maliyetleri karşılayabilen ve endüstride daha yenilikçi ancak pahalı çalışma yöntemlerini uygulayabilen daha büyük ve daha güçlü mega şirketlere sahip olmakta, böylelikle pazardan uzak ve altyapı olmayan bölgelerdeki rezervlerin de üretilebilmesi mümkün olabilmektedir. Ancak, diğer taraftan piyasalarda kontrol edilmesi güç monopol yapıları oluşmakta, söz konusu yapılar şirket çıkarları yönünde her tür spekülatif ve yönlendirici faaliyette bulunabilmektedir.

Ericsson'un verdiği bilgilere göre, endüstride konsolidasyonun geldiği noktada, toplam 150 en büyük şirket küresel mineral üretiminin yüzde 80'ini kontrol etmektedir. Yukarıda değinilen 2003 yılı sonrası **"rally"**den en büyük payı bu şirketlerin almış olduğu açıktır. Bu noktada, mevcut küresel krizde bu şirketlerin paylarının ve kazançlarının ne olduğu araştırılmaya değer bir husus olarak karşımızda durmaktadır.

Küresel piyasalarda konsolidasyonun her geçen yıl artmasına karşın ülkemiz

madencilik sektöründe 2000 sonrası politikanın, özellikle kamu kurumlarının elindeki madenlerin özelleştirilmesiyle başlayan süreçte şirket büyüklüklerinin giderek küçültülmesi şeklinde formüle edilmiş olması ise, küresel gelişmelerin ülkemiz politika yapıcıları tarafından ne ölçüde takip edilebildiğine ilişkin kuvvetli ipuçlarını sunmaktadır.

Kömürün geleceği: Tahta dönüş

Kongre süresince kömür, üzerinde en fazla durulan konulardan biri oldu. Son yıllarda, üretim miktarları tüm dünyada önemli oranlarda artan kömür, yeni teknolojilerle geliştirilen yüzüyle giderek Avrupa'da da eski itibarına kavuşacak gibi görünmekte.

Özellikle son 20 yılda izlenen politikalar sonucunda enerji dengeleri büyük ölçüde bozulan Avrupa, bugün enerji ihtiyacının yaklaşık yarısını ithalat suretiyle karşılamakta olup, Avrupa Birliği enerji ithalat bağımlılığının gelecek 20-30 yıl içerisinde yüzde 70'lere kadar yükselebileceği öngörülmektedir. Avrupa Komisyonu'nun tahminlerine göre AB kömür ithalatı ise 2005 yılında yüzde 30'lar düzeyindeyken, önlem alınmadığı takdirde 2030'lu yıllarda yüzde 65'in üzerine çıkacaktır. Bu noktada AB enerji uzmanları, güvenilir ve rekabetçi bir enerji arzı için kömürün, Avrupa enerji alanına daha fazla katkı yapması gerektiğini vurgulamaktadırlar. Bu bakımdan, son yıllarda tüm dünyada hızlanmış olan kömürün yeniden keşfi sürecine Avrupa'nın da dahil olduğu söylenebilir.

Kömürün dönüşüne eşlik eden en belirgin husus ise, özellikle **"temiz kömür teknolojileri"**nin geliştirilmesine yönelik Ar-Ge çalışmalarında görülen artışlardır. Bu kapsamda; yakma öncesi kömür hazırlama teknolojileri, yakma teknolojileri ve kömürden gaz ve/veya sıvı ya da hidrojen üretimi alanlarında yapılan çalışmaların büyük bir hız kazandığı izlenebilmektedir.

Bir sonraki durak: Türkiye

Bu yılki Dünya Madencilik Kongresi'nin ülkemiz açısından önemi, bir sonraki Kongre'nin İstanbul'da düzenlenecek olmasıydı. Ev sahipliği, Dünya Madencilik Kongresi Türk Milli Komitesi ile TMMOB Maden Mühendisleri Odası tarafından üstlenilecek olan 22. Kongre, dünya madencilerinin mesajını 2011 Sonbaharı'nda madencilikle yoğrulmuş olan **"Medeniyetler Beşiği"**nden tüm dünyaya iletecek.

Dünya Madencilik Kongrelerinin ondokuzuncusu 2003 yılında Hindistan-Yeni Delhi'de yapılmış ve bu Kongre'nin sonuç bildirgesinde, madenciliğin toplumsal etkilerine yönelik önemli mesajlar çıkmıştı. Bildiride, madencilik endüstrisinde **"özelleştirme, liberalleşme ve küreselleşme"** sürecinde endüstrinin yeniden yapılandırılmasının ciddi boyutta sosyal ve insani ıstıraplara yol açtığı, endüstrinin bu insanlık dramını "tamamen yok etmese bile" azaltacak ve hafifletecek "yeniden yapılandırma stratejileri"ni arayıp bulması gerektiği vurgulanmıştı. Sürecin sonunda, belirsizliklerle dolu bir küresel kriz ortamında, Krakov'da bu konuda suya sabuna dokunulduğu pek söylenemez. Ancak bugünden bakıldığında, üç yıl sonra bu konuda İstanbul'un söyleyeceği pek çok şey olacağını tahmin etmek de çok zor görünmemekte.

KAYNAKLAR

Magnus Ericsson, "Global Commodity Outlook - Implications for the Mining Industry", 21st World Mining Congress & Expo 2008, Sobczyk & Kicki (eds), Krakow, 2008.

T. Szwedzicki, "Global Trends Impacting on the Mining Industry", 21st World Mining Congress & Expo 2008, Sobczyk & Kicki (eds), Krakow, 2008.

John E. Tilton, "The Long-Run Availability of Mineral Commodities", 21st World Mining Congress & Expo 2008, Sobczyk & Kicki (eds), Krakow, 2008.

Ajoy K. Ghose, "Sustainable Development of Global Mining Industry - Progress towards Sustainability since New Delhi Declaration", 21st World Mining Congress & Expo 2008, Sobczyk & Kicki (eds), Krakow, 2008.

Michael Karmis & Scott Keim, "The Future of Coal - A USA Perspective", 21st World Mining Congress & Expo 2008, Sobczyk & Kicki (eds), Krakow, 2008.

M. Klank, "The Role of Coal in Europe", 21st World Mining Congress & Expo 2008, Sobczyk & Kicki (eds), Krakow, 2008.

Wang Xianzheng, "Outlook on Chinese Coal Industry Development Strategy", 21st World Mining Congress & Expo 2008, Sobczyk & Kicki (eds), Krakow, 2008.

T. Pindór & L. Preisner, "World Coal Sector Restructuring Due to Sustainable Development", 21st World Mining Congress & Expo 2008, Sobczyk & Kicki (eds), Krakow, 2008.

ENERJİ KİTAPLIĞI

Hakkı ÜNLÜ EMO Kütüphane Birimi

Petrolün Sihirli Dünyası: Bakü

Yazar: Nesrin Sarıahmetoğlu Karagür
Baskı: Şubat 2007
Yayımlayan: IQ Kültür Sanat Yayıncılık

Yard. Doç. Dr. **Nesrin Sarıahmetoğlu Karagür**'ün hazırladığı kitap, petrol konulu çalışmalardan farklı olarak petrolün insanla olan ilişkisini ele alıyor. Petrol sanayinin Bakü'deki gelişimini ele alan yazar, bununla birlikte ekonomik ve sosyal hayatta yaşanan değişiklikleri de gözler önüne sermeyi hedeflemiş. Karagür, kitabındaki farklı bir boyutu da şöyle aktarıyor:

"Petrolün uluslararası öneminin anlaşılmaya başlamasından sonra bu sahaya ait teknolojik yenilikler, yabancı sermayenin Azerbaycan petrolü üzerindeki etkisi, işçi sınıfının var oluş mücadelesi, 1905 ve 1917 ihtilallerinde çok önemli bir unsur olarak 'Bakü proleteryası' adı verilen ve sadece petrol işçilerini anlatan bir güç şeklinde değerlendirilen petrolün bu yönü incelenmeye çalışılmıştır."

"Petrolle birlikte değişen ve gelişen bir şehir: Bakü" başlığıyla başlayan kitapta, **"Petrol Zenginleri"** ana başlığı altında Azerbaycan'da milli sermayenin temsilcileri ve yabancı sermayenin temsilcileri biyografik bir anlatım ve tarihsel gelişmeler içinde öyküleştirilerek aktarılıyor. Bankalar ve sermaye çevrelerinin rolünü, üretimin merkezleştirilmesini alt başlıklarda anlatan kitapta, dünya pazarları içinde sürdürülen mücadele; liman hayatı, yangınlar ve işçilerin durumuna varıncaya kadar okuyucunun içinde yaşatıldığı bir üretim süreci olarak kurgulanmış. Kitabın son bölümü **"Petrolün Bakü Şehir Hayatına Etkisi"** başlığıyla sunuluyor. Bu bölümde, cadde ve sokakların inşası, haberleşme, kanalizasyon, su gibi altyapı alanındaki gelişmeler, meydanlar, şehir parkları, eğlence yerleri özelinde yapılan irdelemeler, **"Petrolün sosyal ve kültürel hayata etkisinin değerlendirilmesi"** alt başlığı ile sonlandırılıyor. Kitap, 146 tarihi görselle de zenginleştirilmiş.

Ekonomik Çöküşün Ayak Sesleri

Yazar: Stephen Leeb, Glen Strathy
Çeviri: Öner Kıranlar, Mehmet Cenan
Baskı: Eylül 2007
Yayımlayan: Salyangoz Yayınları

Stephen Leeb'in **Glen Strathy** ile birlikte kaleme aldığı ve İngilizce olarak 2006 yılında yayımlanan kitap, Ekonomik Çöküşün Ayak Sesleri adıyla **Öner Kıranlar** ve **Mehmet Cenan** tarafından çevrilmiş. **"Petrolün Varili 200 Dolar'a Çıktığında Zengin Olmanın Yolları"** alt başlığıyla piyasacı bir sunuma sahip olan kitap, Amerikan ekonomisi ve kapitalizmin yaşayacağı krize ilişkin daha önceden öngörüde bulunmuş olma özelliğiyle dikkat çekiyor. Oil Factor kitabında 2004 yılı başında petrol fiyatlarında yükseliş ve kriz beklentisini ortaya koyan yazar Leeb, bu kitabının önsözünde **"Petrol krizi gitgide bir medeniyet krizine dönüşmeye başlıyor"** saptamasında bulunuyor. Çin ve Hindistan'ın büyüyen ekonomilerine paralel olarak petrole olan talebin inanılmaz artışı ve bu talebin karşılanamayacak noktada olmasına dikkat çeken Yazar kitabında, **"Önümüzdeki birkaç yılda yaşayacağımız enerji krizinin etkileri geçmişte yaşanmış pek çok enerji krizinden çok daha şiddetli olacaktır. Çünkü bu seferki kriz kalıcı olacaktır. Petrol üretimindeki artışın çok büyük olacağına dair en ufak bir ümidimiz yok. Aksine yavaş yavaş bir düşüş sürecine girecektir. Petrole olan talebi azaltacak tek şey, küresel bir durgunluktur, ki bu bile geçici bir çözümdür. Buradan anlıyoruz ki dünyanın geleceği petrolün çok daha masraflı olacağı bir gelecek olacaktır"** diyor.

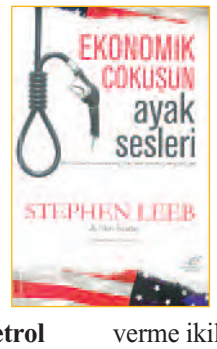

Politikacıların bu durumda ya büyümeyi durdurarak enflasyonla savaşma ya da büyümeyi teşvik ederek enflasyonun 2 haneli rakamlara çıkmasına izin verme ikilemi arasında kalacağını savunan Leeb, yükselen petrol fiyatlarının yol açacağı stagflasyon (enflasyonist ortamda durgunluğun yaşanması) durumunda ise yeni bir buhran uyarısında bulunuyor.